

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. *, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – * в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Гергана Кузманова

при участието на секретаря Веселина Младенова
като разгледа докладваното от Гергана Кузманова Гражданско дело № 20235440100587 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на М. Д. Б. против Д. П. Б. и Н. Д. В., в която се твърди от ищеца, че съгласно изпълнителен лист от 06.12.2004 год., издаден по гражданско дело № * год. по описа на Районен съд – * ответникът се задължава да заплаща ежемесечна издръжка на ищеца чрез неговата майка и законен представител * в размер на 40,00 лв. Съгласно изпълнителен лист от 27.03.2017 година, издаден по гражданско дело № * год. по описа на Районен съд - * ответникът е осъден да заплати на ищеца , чрез неговата майка и законен представител *, направените деловодни разноси в размер на 206.25 лв. за адвокатско възнаграждение, както и разноси в размер на 250 лв. за ползвана адвокатска помощ пред въззивната инстанция. Съгласно Изпълнителен лист от 27.04.2017 година, издаден по гражданско дело № 61 по описа на Районен съд *, е увеличен размера на издръжката , която ответникът да заплаща на ищеца от 40,00лв. на 150 лв, месечно, считано от 18.01.2017 год. до настъпване на обстоятелства за изменението или прекратяването на издръжката, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска. Съгласно изпълнителен лист от 23.12.2020 год. по гр. Дело № */2020 год. по описа на Районен съд - * отново е изменен размера на ежемесечната издръжка, която ответникът е осъден да заплаща на ищеца като размера на ежемесечната издръжката е увеличен от 150,00 лв. на 260,00лв., считано от 19.05.2020 год. до настъпване на обстоятелства за изменението или прекратяването на издръжката, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, както и ищецът е осъден да заплати на ищеца направените съдебни разноси по делото в размер на 150 лв. и 300 лв. разноси пред въззивната инстанция.

Твърди се от ищеца, че въз основа на издадените изпълнителни листове е образувано изпълнително дело № * в СИС при Районен съд *. В последствие делото е преместено при ЧСИ -* -Н. * под номер * год. Към настоящия момент дългът по

изпълнителното дело е в размер на 6 347.70 лв.

Твърди се от ищеца също, че при направена справка в Имотния регистър е установил, че на 12.08.2021г. с Договор за дарение на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № * год. на нотариус *, вписан в * * като акт *, ответникът Д. П. Б. – длъжник по изпълнителното дело се е разпоредил със следния свой недвижим имот: 1/2 ид. част от самостоятелен обект с идентификатор * по КKKP на гр. *, утвърдени със Заповед РД * год. на изпълнителния директор на *- София, със застроена площ 72.43 кв. м., както и 1/2 ид. част от СГРАДА с идентификатор * по КKKP на гр. * с предназначение - хангар, депо, гараж със застроена площ 23 кв.м. като го е дарил на своята дъщеря-ответницата Н. Д. *.

Твърди също, че с така сключета сделка длъжника по изпълнително дело * год., по описа на ЧСИ * е увредил интересите му на негов кредитор по вземане, което не е удовлетворено, тъй като дарението на имота затруднява събирането на вземането. Увреждащо кредитора действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяване на правата на кредитора спрямо длъжниците. Така, увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора.

Моли съда да постанови решение, с което да прогласи за относително недействителна спрямо ищеца сключената между страните сделка, обективирана в Договор за дарение на недвижим имот от 12.08.2021 г., сключен под формата на Нотариален акт № * год. на нотариус * с район РС *, вписан в * *, по силата на който Д. П. Б. с ЕГН *****, дарява на Н. Д. *, с ЕГН *****, следния недвижим имот: 1/2 ид. част от самостоятелен обект с идентификатор * по КKKP на гр. *, утвърдени със Заповед РД -300-*/28.04.2004 год. на изпълнителния директор на *- София, със застроена площ 72,43 кв. м., както и 1/2 ид. част от СГРАДА с идентификатор * по КKKP на гр. * с предназначение - хангар, депо, гараж със застроена площ 23 кв.м.

В срока по чл.131 от ГПК са постъпили писмени отговори от ответниците, с които оспорват предявеният иск. Ответникът Д. Б. твърди, че представените от ищеца доказателства не става ясно има ли погасяване на дълга по изпълнителното дело, в какъв размер е погасяването, каква е сумата която се дължи към настоящия момент по изп. дело № * в СИС при РС- *, преместено при ЧСИ * Н. * под номер *. От изпълнителните листове не може да се направи извод, че има непогасени задължения, има ли други имоти в патримониума си ответника, бил ли е обезпечен ищеца по време на така твърдяната увреждаща прехвърлителна сделка. Твърди, че ищеца не представя нито едно доказателство, установяващо реално какво е задължението на длъжника, какво е било налично към момента на дарението в патримониума на ответника, за да се направи обоснован извод има ли и увреждане в резултат на направеното дарение за каквото се твърди в исковата молба. Така инициираното изпълнително дело е водено небрежно и със съществени пропуски по събиране на дължимото. Въпреки значителното време и хода на принудителното изпълнение не са били предприети дължимите обезпечителни мерки, като не са били наложени съответните запори и възбрани. Доказателство за този извод е именно факта, че

върху дарения имот никога не е имало тежести и претенции и тук е важно да се обърне сериозно внимание и да си зададем въпроса въз основа на какви факти и доказателства се смята дарението на недвижим имот за увреждащо, като до сега ищеца е нямал интерес към процесния имот? Защо след като ищеца е бездействал толкова дълго, това бездействие трябва да е в тежест на ответника? Според ответника не е увреждащо действието на дарение при положение, че към онзи момент ищеца е бил обезпечен напълно и неговите интереси не са били застрашени. Именно обстоятелството, че не са наложени възбрани върху имота, който ответника е дарил е и причина същия да се разпорежи с него, тъй като за толкова години този имот не е представлявал интерес за никой и спрямо него е нямало никакви претенции. Посочва също, че изпълнителното дело е от 2017 година, а разпореждането с имота, за които се твърди, че е увредило кредитора е прехвърлен с нотариален акт за дарение на недвижим имот през 2021 година, тоест 4 години е имало абсолютно бездействие. Категорично върху дарения имот няма вписани възбрани преди и по време на прехвърлителното действие, което безспорно прави прехвърлянето действително и няма как да се говори за недействителност, защото то по никакъв начин не затруднява събирането на вземането и не уврежда интересите на кредитора. Освен това в патримониума му има и други имоти, което ищецът е могъл да установи при справка в имотния регистър. Категорично смята, че в случая е налице бездействие по изпълнителното дело, което от своя страна не следва да бъде в тежест на ответника. За да има увреждане на кредитора трябва първо да се докаже какво се дължи по изпълнителното дело има ли възбранени имоти, гарантирано ли е било обезпечението на кредитора и ако той е бил обезпечен към момента на прехвърлителната сделка не може да се твърди за увреждане интересите на кредитора и да се иска договора за дарение да бъде обявен за недействителен.

Ответникът Н. Д. В. сочи в отговора, че искът е неоснователен, тъй като към момента на прехвърляне на идеалните части от имотите, вискателят-ищеца е можел да се удовлетвори от останалото имущество, което притежава длъжника по изпълнителното дело. В никакъв случай, сключването на сделката между длъжника и третото лице, не е осуетило или затруднило осъществяване на правата на кредитора по удовлетворяване на вземането му, тъй като вискателя е насочил изпълнението си към друго имущество на длъжника, а не към това предмет на извършеното дарение през 2021г. Видно от наложените възбрани по водените изпълнителни дела, срещу длъжника Д. Б., възбранените имоти са били на стойност по-голяма от дълга. Съгл. чл. 422а, ал.1 от ГПК „Наложеният от съдебния изпълнител обезпечителни мерки и предприетите изпълнителни способности трябва да са съразмерни с размера на задължението, като отчитат всички данни и обстоятелства по делото, процесуалното поведение на длъжника и възможността вземането да остане неудовлетворено." Тоест ищеца е имал възможност, още тогава да наложи възбрана и върху тези идеални части, които към онзи момент са били в патримониума на длъжника, но не го е направил, тъй като е очаквал изпълнение от останалото имущество, което е било достатъчно, за да покрие дълга. Обстоятелството, че няма желаещи купувачи на тези имоти, няма как да бъде предвидено и взето под внимание в конкретния случай. Твърденията на вискателя, че длъжника с умисъл и за да затрудни събирането на вземането е прехвърлил

идеалните части от имотите си на третото лице, не е съотносимо с действителността, длъжникът не е имало как да предположи, че останалите му идеални части от имоти, които са възбрани, няма да бъдат продадени на публична продажба и вискателя да се удовлетвори от тях. Към онзи момент не е имало причина да не може длъжника да се разпорежи в полза на трето лице, с идеалните си части, върху които няма възбрани, което включва и липса на интерес от страна на вискателя към тях. В чл. 452, ал.2 от ГПК изрично е посочено, че: „Когато изпълнението е насочено върху имот, недействителността има действие само за извършените след вписването на възбраната разпоредения." В представения нотариален акт за дарение на недвижим имот с акт № 127, том 6, от 12.08.2021г. на АВ-*, на стр. 4, страните са декларирали, че към момента върху имота няма вписани и незаличени вещни тежести- ипотеки, възбрана, искиви молби и т.н. ,което води до извода че няма причина да се иска обявяване на недействителност на сделката, защото дарението на идеалните части по никакъв начин не затруднява събирането на вземането и не е увреждащо действие спрямо кредитора. Намерението на длъжника, не е било да намали имуществото си, за да не може да се удовлетвори напълно кредитора, тъй като имотите предмет на възбраните са били на по-голяма стойност от дълга. Длъжникът е дарил своите идеални части в нейна полза , без да предполага, че това негово действие би навредило на интересите на вискателя. Ако длъжникът е искал да затрудни и осуети вземането на кредитора, той щеше да се разпорежи с останалите си имоти. В конкретния случай липсва увреждащо действие фактическо или правно, с което да са засегнати правата на кредитора, към момента на извършване от длъжника на безвъзмездната сделка с третото лице. Към момента на извършване на сделката кредитора не е имал нови изискуеми вземания към длъжника, а дори такива да са възникнали след това те отново не надвишават стойността на имотите, които са предмет на възбрани.

В с.з. ищецът р. пр. не се явява. Поддържа иска чрез пълномощника си адв.*-*.

Ответникът Д. Б. р.пр. не се явява, оспорва иска чрез назначения му проц. р.представител адв. *.

Ответницата Н. В. не се явява, оспорва иска чрез пълномощника си адв. *.

Съдът, предвид изложеното в исковата молба и отговора, на становищата на страните в с.з. и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото писмени доказателства се установява,че ищецът се е снабдил с изпълнителни листове против ответника въз основа на решенията по гр.д.№*г. по описа на РС-*, гр.д.№*г. по описа на РС-*и гр.д.№*/2020г. по описа на РС-*. , както следва: на 06.12.2004г. изп.лист за сумата 40,00лв. ежесечна издръжка, считано от 01.03.2004г. до настъпване на основания за изменение или прекратяване на издръжката,ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска;,. на 27.03.2017г- за сумата от 150,00лв.-увеличен размер на ежесечната издръжка , считано от 18.01.2017г. до настъпване на основания за изменение или прекратяване на издръжката,ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска; на 27.04.2017г. за сумата от 206,25лв. дделоводни разноски за

адвокатско възнаграждение и 250,00лв.—разноски за порзвана адвокатска помощ пред въззивната инстанция; и на 23.12.2020г. – за сумата от 260,00лв.-увеличен размер на ежемесечната издръжка, считано от 19.05.2020г. до настъпване на основания за изменение или прекратяване на издръжката,ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска , както и за сумата от 150,00лв.-съдебни разноски по делото и 300,00лв.-разноски пред въззивната инстанция.

Установява се по делото,че въз основа на така издадените изпълнителни листове е било образувано изпълнително дело №*/2017г. по описа на СИС при Районен съд-*, а към настоящия момент изп.д.№*г по описа на ЧСИ Н.* с район на действие ОС-*. Видно от Удостоверение изх.№*/31.01.2024г. ., издадено от ЧСИ Н.* вискател по делото е М. Д. Б., а длъжник е Д. П. Б., към настоящия момент делото е със статус висящо, като в пода на производството са налагани запори на банковите сметки на длъжника, запор на трудовото възнаграждение, запор на получаваната от длъжника пенсия, както и е наложена възбрана на недвижими имоти, собственост на длъжника. Към 31.01.2024г. общия размер на задължението по изпълнителното дело е 6 762,55лв.

От представеният по делото Нотариален акт № * год. на нотариус * с район РС *, вписан в * *, е видно, че Д. П. Б. е дарил на дъщеря си Н. Д. * следния свой недвижим имот:1/2 ид. част от самостоятелен обект с идентификатор * по КККР на гр. *, утвърдени със Заповед РД -300-*/28.04.2004 год. на изпълнителния директор на *- София, със застроена площ 72,43 кв. м., състоящ се от две стаи, кухня и сервизни помещения, с предназначение – жилище, ахартаментт на 1 ниво, представляващ апартамент №13 в сграда с идентификатор *-жилищна сграда многофамилна/ жил.блок „* 5“/, която сграда е построена в ПИ с идентификатор * , ведно с прилежащите избено помещение №4 с площ от 5,29 кв.вм- и таванско помещение №5 с площ от 7,76 кв.м., вннедно с 2,59 % ид.ч. от общите части на сградата, както и 2,59% ид.ч. от правото на строеж върху описания по-горе поземлен имот. Със същия нотариален акт Д. П. Б. и * Д. * са дарили ан дъщеря си Н. Д. * смой собствен имот, от прекратена поради развод СИО - СГРАДА с идентификатор * по КККР на гр. * с предназначение - хангар, депо, гараж със застроена площ 23 кв.м., построена в ПИ с идентификатор *, ведно със съответните идеални части от правото на строеж върху описания по-горе недвижим имот, в който е построена сградата.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.135 ал.1 от ЗЗД- за обявяване за недействителен спрямо ищцата на сключеният на 12.08.2021г. Договор за дарение на недвижими имоти, обективизиран в Нот. акт №28, т.ІІ, рег.№2578, д.№194/2021г. на нотариус №233 по РНК с райно на действие района на СмРС.

Искът по [чл. 135 ЗЗД](#) (Павлов иск) е правен способ за защита на кредитора срещу разпоредителните действия на длъжника, с които той намалява или обременява имуществото си предназначено, съгласно [чл. 133 ЗЗД](#) да служи за удовлетворяване на кредиторите, и така създава опасност за реализиране на вземането на кредитора. Този иск се

нарича още "отменителен иск", като се изхожда от правната му същност и последиците от упражняването на правото на иск по [чл. 135 3ЗД](#). Поради преобразуващия характер на правото на кредитора искът, с който това право се упражнява е конститутивен - насочен е към предизвикване на правна промяна, а именно действителното правно действие на длъжника, с което той се разпорежда с имуществото си в полза на трето лице, да бъде обявено за недействително спрямо кредитора, т. е. недействителността е относителна – само във вътрешните отношения между кредитора, длъжника и третото лице - приобретател, спрямо които се формира силата на пресъдено нещо по спора и има обратно действие - към момента на сключване на отменената сделка или извършване на отмененото правно действие, а между сключилите я лица и всички останали трети лица сделката е действителна.

При уважаване на иска по [чл. 135 3ЗД](#) възниква право в полза на кредитора - ищец да се удовлетвори от имуществото на длъжника, предмет на обявената по отношение на него за недействителна сделка.

Правото на иск по [чл. 135 3ЗД](#) принадлежи само на лице, което има качеството "кредитор" на длъжника, извършил правното действие, чиято отмяна се иска. Качеството "кредитор" е обусловено от съществуването на вземане към длъжника. Това вземане трябва да е действително, да е възникнало преди извършването на увреждащото действие от длъжника и да съществува при извършването му, без значение дали е изискуемо и ликвидно към момента на осъществяване на това разпоредително действие ([чл. 135, ал. 1 3ЗД](#)).

Кредиторът може да иска отмяна на извършено от длъжника правно действие, само ако действието е действително и е увреждащо - когато има за последица намаляване на имуществото на длъжника или неговото обременяване. Намаляване на имуществото е налице във всички случаи, когато длъжникът се разпорежда в полза на трети лица с имуществени права от своя патримониум, без да получава насрещна престация (напр. при безвъзмездните сделки), без насрещната престация да съответства по стойност на прехвърления имуществен актив или изобщо, когато разпоредждането ще доведе до затруднение при удовлетворяването на кредитора, понеже се намалява имуществото на длъжника, служещо за обезпечение на кредитора. Следователно увреждащото действие на длъжника може да е възмездно или безвъзмездно.

Основателността на иска по [чл. 135, ал. 1 3ЗД](#) е обусловена и от субективен елемент - наличие на знание (представа) у длъжника, че извършвайки определено правно действие с имуществото си уврежда свой кредитор, като е достатъчно само знание у длъжника, че той има кредитори, които биха могли да се удовлетворят от имуществото му (вж. [чл. 133 3ЗД](#)), ако не изпълни задълженията си към тях, и че вследствие на съответното действие се увреждат техните интереси. Без значение е обаче за спора по [чл. 135 3ЗД](#) дали длъжникът е имал ясна представа за размера на кредиторското вземане - релевантно е само знанието за неговото съществуване.

Законът - [чл. 135, ал. 1, изр. 1 и 2 3ЗД](#), прави разграничение между безвъзмездните и възмездните разпоредителни действия на длъжника, като при безвъзмездните сделки

придава правно значение единствено на знанието на длъжника и се дезинтересира от знанието/незнанието на третото лице, в чиято полза е извършено разпореждането. Обратно, при възмездните сделки обуславя недействителността на извършеното от длъжника действие не само от знанието на длъжника за увреждащия му характер, а кумулативно и от знание на третото лице, с което длъжникът е договарял. Когато действието има възмезден характер, в [чл. 135, ал. 1, изр. 2 ЗЗД](#) е установено изрично изискване третото лице, с което длъжникът е договарял, да е знаело за увреждането - за факта, че длъжникът намалява имуществото си, въпреки задълженията си към кредитори. В [чл. 135, ал. 2 ЗЗД](#) е въведена оборима презумпция за знание, когато третото лице, в чиято полза е извършено действието, е съпруг, брат или сестра, низходящ или възходящ на длъжника.

С оглед изложеното по - горе за фактическия състав на правото на кредитора по отменителния иск и с оглед разпределението на доказателствената тежест съгласно [чл. 154, ал. 1 ГПК](#), в случая от събраните по делото доказателства се налага извода, че предявеният иск е основателен и доказан.

На първо място, ищецът установи в настоящото производство качеството си на кредитор спрямо ответника Д. П. Б. преди датата на сделката, която иска да бъде обявена за недействителна по отношение на него. Вземането му произтича от представените в настоящото производство изпълнителни листове, което е възникнало и не е било погасено преди сключване на процесния договор за дарение.

По въпроса дали процесната сделка е увреждаща кредитора, съдът съобрази следното: Увреждане е налице при всяко действие, намаляващо имуществото на длъжника, което води само по себе си до затрудняване удовлетворяването на кредитора. Следва да се отбележи, че е ирелевантно за съществуването на предявеното потестативно право е дали след разпореждането длъжникът разполага с друго имущество и каква е стойността му, тъй като към момента на принудителното изпълнение тази стойност може да е различна, а и кредиторът разполага с възможност да избере от кое имущество да се удовлетвори. Ето защо такова затруднение за кредитора е налице и при разпореждане по действителната стойност на правото (решение по [чл. 290 ГПК](#) № 149/12.11.2013 г. по т. д. № 422/2012 г., ТК, I ТО на ВКС).

Ако увреждащото действие е безвъзмездно знанието на третото лице, съдоговорител на длъжника е без значение за правото по чл. 135, ал. 1 ЗЗД. Следователно при безвъзмездна сделка, както е в настоящия случай, знание у третото лице- надарения за увреждане на кредитора не се изисква.

Предвид изложеното, съдът счита, че в настоящото производство се установиха всички елементи от фактическия състав на чл.135 ал.1 от ЗЗД, поради което предявеният иск е основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен.

С оглед изхода на делото, ще следва на осн.чл.80 във вр. с чл.78 ал.1 от ГПК ответниците да бъдат осъдени да заплатят на ищеца направените от него разноски по водене на делото в размер на 500,00 лв., от които: 490,00 лв. ДТ и 10,00 лв.-такса за вписване на ИМ. На осн.чл.38 ал.2 от ЗА ответниците следва да заплатят пълномощника на ищеца на

адв.*-* от АК * адв.възнаграждение в размер на 1 500,20лв., определено съгласно чл.7 ал.2 т.3 от НМРААВ.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по иск на М. Д. Б. , ЕГН ***** с адрес гр.*, ул.“““ №17 против Д. П. Б., ***** с адрес гр.*, ул.“““ №11, ет.22, ап.4 и Н. Д. В., ЕГН ***** с адрес с.*, общ.*, ул.“““ №5, за **относително недействителни** на основание чл.135 ал.1 от ЗЗД спрямо М. Д. Б. , ЕГН ***** с адрес гр.*, ул.“““ №17 договори за дарение на недвижим имот от 12.08.2021г., обективирани в Нотариален акт № * год. на нотариус * с район РС *, с които: Д. П. Б. е дарил на дъщеря си Н. Д. * / В./ следния свой недвижим имот: 1/2 ид. част от самостоятелен обект с идентификатор * по КККР на гр. *, утвърдени със Заповед РД -300-*/28.04.2004 год. на изпълнителния директор на *- София, със застроена площ 72,43 кв. м., състоящ се от две стаи, кухня и сервизни помещения, с предназначение – жилище, апартамент на 1 ниво, представляващ апартамент №13 в сграда с идентификатор *-жилищна сграда многофамилна/ жил.блок „* 5“/, която сграда е построена в ПИ с идентификатор * , ведно с прилежащите избено помещение №4 с площ от 5,29 кв.вм- и таванско помещение №5 с площ от 7,76 кв.м., вннедно с 2,59 % ид.ч. от общите части на сградата, както и 2,59% ид.ч. от правото на строеж върху описания по-горе поземлен имот., както и договорът за дарение в същия нотариален акт, в частта му, с която Д. П. Б. е дарил на дъщеря си Н. Д. * /В./ своята част от прекратена поради развод СИО , а именно: 1/ 2 идеална част от СГРАДА с идентификатор * по КККР на гр. * с предназначение - хангар, депо, гараж със застроена площ 23 кв.м., построена в ПИ с идентификатор *, ведно със съответните идеални части от правото на строеж върху описания по-горе недвижим имот, в който е построена сградата.

ОСЪЖДА Д. П. Б., ***** с адрес гр.*, ул.“““ №11, ет.22, ап.4 и Н. Д. В., ЕГН ***** с адрес с.*, общ.*, ул.“““ №5 да заплатят на М. Д. Б. , ЕГН ***** с адрес гр.*, ул.“““ №17 разноси по водене на делото в размер на 500,00 лв.

ОСЪЖДА Д. П. Б., ***** с адрес гр.*, ул.“““ №11, ет.22, ап.4 и Н. Д. В., ЕГН ***** с адрес с.*, общ.*, ул.“““ №5 да заплатят на осн.чл.38 ал.2 от ЗА на адв. * *-* от АК-* адвокатско възнаграждение в размер на 1 500,20лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред *ски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – *: _____